

ת"ד 4624/12/18 - נזאר דנדיס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 4624-12-18 מדינת ישראל נ' דנדיס
תיק חיצוני: 449261/2018

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
המבקש	נזאר דנדיס
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 11.3.2019.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961, אי ציות לאור אדום בצומת בנסיבות מחמירות (הימצאות רכב אחר) בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**") והתנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה של 5 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי לא התייצב לדיון מאחר שלא ידע על קיומו.

לטענת המבקש החתימה המצויה על גבי ההזמנה הנמצאת בתיק תאונת הדרכים איננה חתימתו והוא לא קיבל את ההזמנה לידי.

המבקש הוסיף כי בכתובת שבה בוצעה מסירת ההזמנה לדיון "ראס על עמוד, ירושלים" הוא אינו מתגורר מזה שנים כאשר כתובת מגוריו הינה "עזריה".

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי במקרה דנן קיים אישור מסירה חתום.

לטענת המשיבה המבקש לא עדכן את כתובת מגוריו לשכונת עזריה וכתובתו המעודכנת היא "ראס אל עמוד".

המשיבה הוסיפה כי בקשתו של המבקש חסרה פרטים מהותיים, שכן המבקש לא פירט בבקשתו כיצד נודע לו אודות כתב האישום ופסק הדין ולא פירט מהי כתובתו המדויקת אלא ציין כי הוא מתגורר ב"עזריה" בלבד.

דין והכרעה

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "**החסד"פ**") מאפשר לדון נאשם בפלילים בעבירות מסוימות ללא התייצבותו וקובע חזקה לפיה אם זומן נאשם ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום ובית המשפט רשאי לדון אותו שלא בפניו.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

על פי אישור המסירה שנמצא בתיק בית המשפט ושצורף לבקשה זו, ההזמנה לדין נשלחה לכתובת שהינה כתובתו הרשומה של המבקש. מתצהירו של המבקש עולה כי אומנם המבקש אינו מתגורר בכתובת זו אך הודה כי זוהי כתובתו הרשומה.

באישור המסירה צוין כי ההזמנה לדין נמסרה לידי הנמען הרשום שחתם עליה בחתימת ידו. המבקש טען כי לא קיבל לידי את ההזמנה לדין והחתימה המופיעה באישור המסירה איננה חתימתו.

אין די בטענה סתמית לפיה המבקש לא חתם על אישור המסירה. טענת המבקש כי לא מדובר בחתימתו על גבי אישור המסירה נטענה בעלמא, ללא כל אסמכתא לביסוסה וללא כל ניסיון לברר מי חתם על קבלת ההזמנה. משכך, דינה של טענה זו להידחות.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

המבקש לא העלה כל טענה באשר לעיוות דין שעלול להיגרם לו.

בנוסף, לנוכח נסיבותיה החמורות של התאונה והעובדה כי כתוצאה ממנה נחבלו 4 אנשים אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א אב תשע"ט, 22 אוגוסט 2019, בהעדר
הצדדים.